

Олексій Кравчук: «Потрібно спокійно займатися своєю справою»

Тетяна КОЗИРЄВА, «День», Львів. Фото Андрія КУБ'ЯКА та з ФБ-сторінки Олексія КРАВЧУКА.

26 липня, 2020 - 14:13

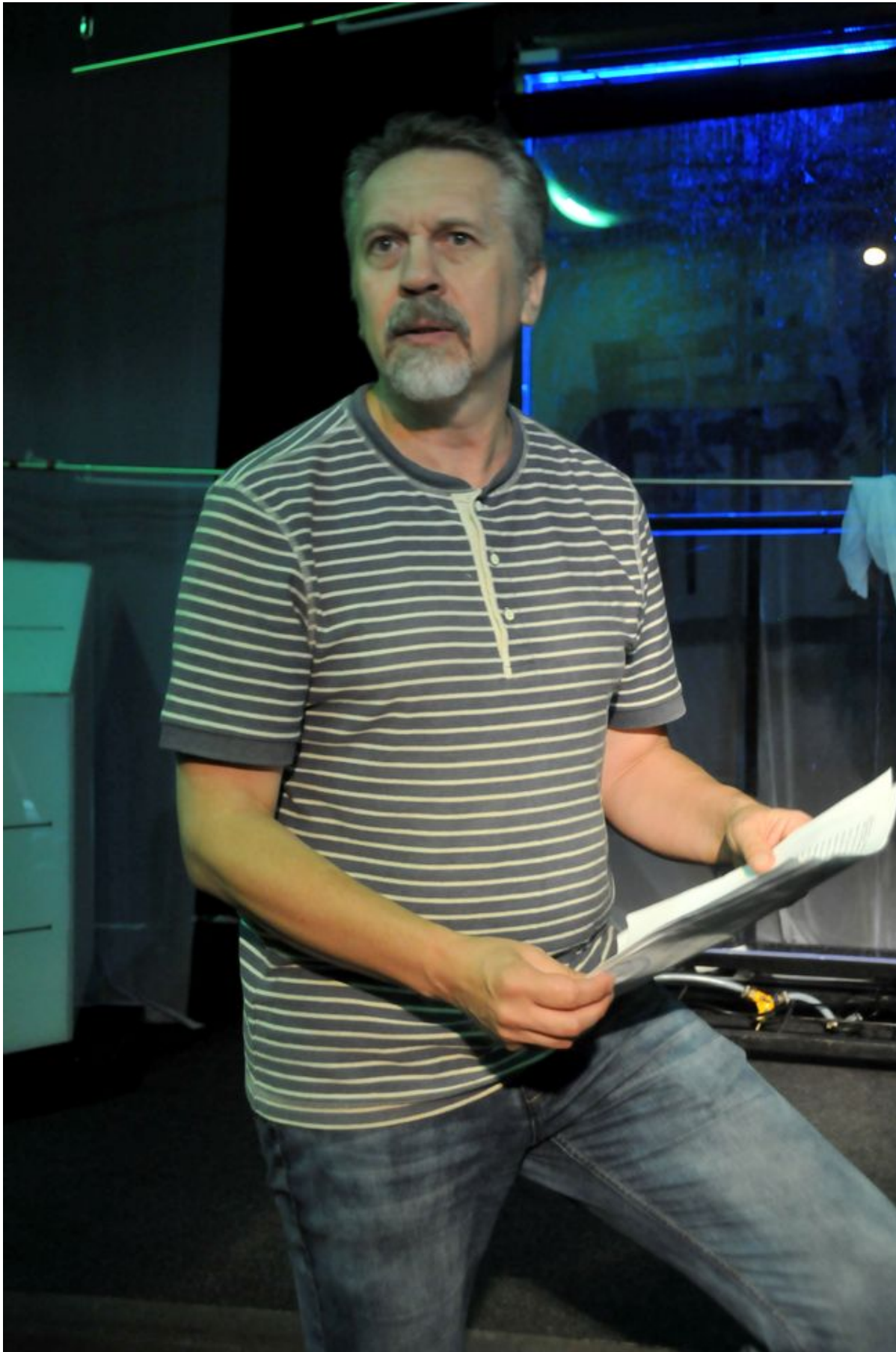
Директор львівського Театру естрадних мініатюр «І люди, і ляльки» – про прем'єру, відпустку і плани на новий сезон

«Вчора у нас було побачення з глядачами, і це – неймовірне відчуття гармонії. Вони живі, не на екрані компа. Вони, тут, у залі, вони дихають разом із тобою, вони сміються, вони плачуть разом з тобою! Цей неймовірно важливий зв'язок актора з залом народжує художні образи і творить діалог спільної розмови!!! Обожнюю театр, наповнений художніми образами, наповнений тайнами недомовленої метафори, яка провокує тебе мислити!!! Театр – це завжди тут і зараз. Аромат краси невлотимий – це прекрасна мить, яку не можна спіймати, привласнити, зупинити!!!» – отак емоційно відгукнувся директор Театру «І люди, і ляльки» Олексій Кравчук на здачу (закритий показ) вистави «Діти Ноя» за Еріком-Еманнюелем Шміттом. Та воно й не дивно – театри через вимушені канікули, спричинені карантинном, дуже скучили за публікою.

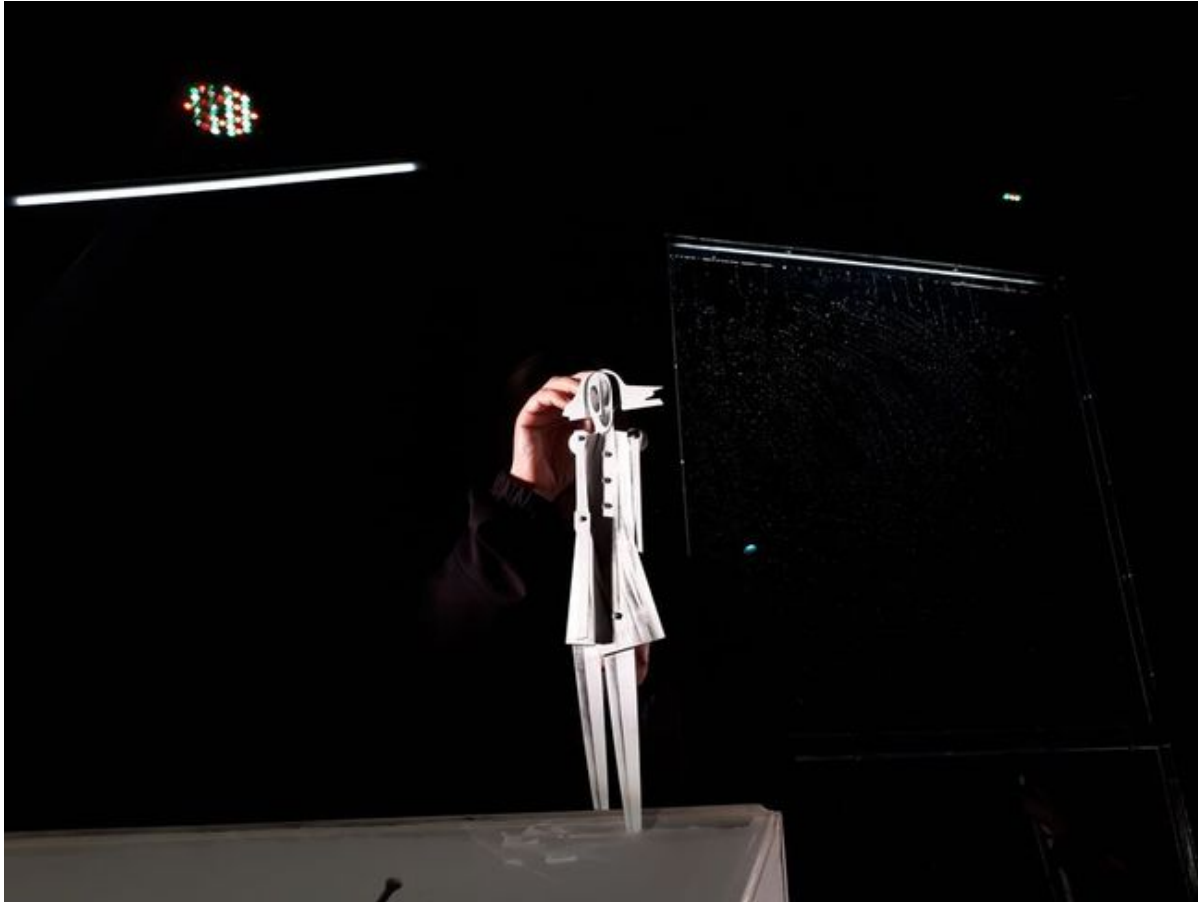

Загалом відбулися два допрем'єрні покази «Дітей Ноя». Сама ж прем'єра, а ставив її відомий режисер-лялькар Михайло Урицький, запланована на відкриття вже нового сезону, у вересні. Якщо, звісно, дозволять умови, що їх від 12 березня диктують пандемія коронавірусу і карантин.

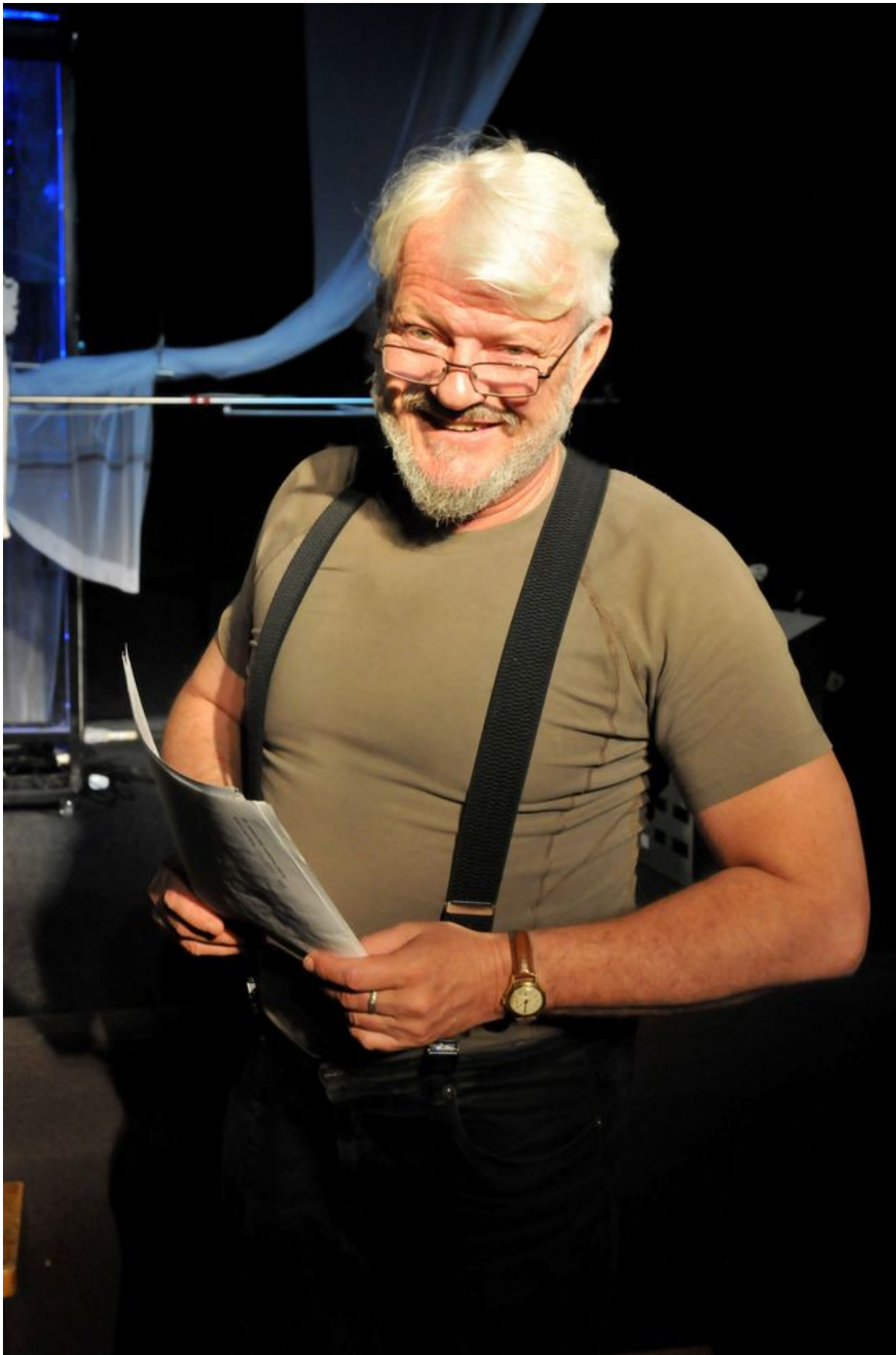

Сценограф – Уляна Кульчицька, художник з освітлення – Алла Новікова, звукорежисер – Дмитро Булигін, художник-оформлювач – Євген Дуля

Дійові особи і виконавці: Жозеф – Надія Крат, отець Понз – Олексій Кравчук, Руді - Володимир Мельніков, мати Жозефа – Тетяна Шелельо, мати Руді – Людмила Зборовська.

«Це настільки складний матеріал, що я довго думав над тим, чи взагалі можна його ставити в театрі, – говорить запрошений режисер Михайло Урицький. – А зараз, коли це відбулося, не уявляю собі, що міг би поставити цю виставу в іншому театрі. Тобто це абсолютний ексклюзив саме для театру «І люди, і ляльки». Щодо того, як нам працювалося... Неймовірно працювалося! Легко, класно! Ми почали роботу ще до карантину – тоді говорили про автора, про епоху, про ідею, про те, що хочемо сказати глядачам. І навіть добре, напевно, що потім була перерва через карантин, під час якої ми могли ще подумати над матеріалом. Щодо репетиційного періоду зараз, то він минув дуже швидко. І дуже легко ми його пройшли – незважаючи на складність матеріалу. Я дивувався тій легкості у роботі. Можливо, так відбувалося тому, що цей матеріал для колективу театру теж був дуже бажаним. В робочому процесі ми всі були співавторами. Я переконаний: все, що народжується у Львові, має жити щасливо. І ця вистава – також. Актори театру «І люди, і ляльки» готові до складної драматургії, Вони готові до вистав не розважального характеру, а й таких, що торкаються душі. Та й загалом репертуар цього театру дуже вирізняється з-поміж репертуарів інших театрів ляльок в Україні. Це – хороший європейський напрям, коли актори зростають на неймовірному матеріалі. Для того щоби актору зростати і духовно, і професійно, потрібен хороший матеріал. І робота над «Дітьми Ноя» – це продовження тієї роботи, що є в театрі упродовж декількох років. А започаткував і запустив цей напрям Олексій Кравчук».

Розпитую директора театру Олексія Кравчука, з яким настроєм він і його підлеглі йдуть у відпустку.

- Настрій прекрасний, – відповідає мені Олексій Анатолійович. – Карантин його на не зіпсував. Навпаки: ми отримували можливість вирішити якісь свої

питання, коли зникла безконечна круговерть подій, поточні вистави, поточні репетиції. Натомість з'явилася можливість подумати.

- Можливо, зробили за цей час у театрі якісь ремонтні роботи?

- Ні. Ми приділили багато уваги репетиціям «Дітей Ноя» і сценографії, яка, на перший погляд, видається простою, але насправді потребує дуже тонкої деталізації.

- Чи вже склали собі план на перспективу. У разі, звісно, позитивного розвитку подій в сенсі карантину.

- На першому місці – представлення нашої прем'єрної вистави «Діти Ноя». Також плануємо стати до нової роботи – вистави «Сніжинка і вовчик», сценарій якої написала наша актриса Надія Крат. Сценографом буде наш головний художник Ельвіра Босович. І плануємо поїздку до Кропивницького – на фестиваль, з виставою для дорослих «Пустостан».

- Директори інших театрів, з яким я робила підсумкові інтерв'ю перед відпусками, скаржилися на борги. Як у вас із тим?

- Ні, у нас із тим все гаразд. Боргів не маємо. Тобто ми намагаємося заощаджувати наші фінанси у театрі. І хочу подякувати управлінню культури Львівської міської ради, яке добре підтримує театри в цей непростий час

- Багато говорю з різними людьми про те, чого їх навчив карантин і хай нетривала, але все ж важка самоізоляція. Вас карантин чому навчив?

- Тому, що потрібно приділяти увагу собі. Обов'язково – подорожувати. Й обов'язково – спостерігати, бо ми за тією суєтою, яка нас оточує, забуваємо про прості речі, про звичайні позитивні емоції – з подорожей, від спілкування з

людьми, від звичайної тиші. Мені здається, що це дуже важливо зараз для людей.

- У карантині багато театрів, а особливо – в Європі, вдаються до прямої трансляції вистав, навіть із продажем квитків, щоби, як мовиться, не зникнути з поля зору глядача. Яка ваша думка щодо цього?

- Я з тим не погоджуюся, бо жодна трансляція в YouTube ніколи не замінить живого спілкування глядача й актора в театрі. Безумовно, для отримання певної інформації про театральну подію – це можна робити, навіть потрібно. Але щодо чуттєвих речей, які відбуваються в театрі, то YouTube тут не зарадить.

- Жодним чином не хочу нагнітати ситуацію щодо COVID-19, але ж чи не з усіх новин щодня ллється на нас інформація стосовно другої чи навіть третьої хвилі захворювання. Якщо станеться так, що й осінні, а може, й зимові місяці стануть схожими на карантинні весняні і літні, то як у вас розгортатимуться події? І чи розгортатимуться?

- Працюватимемо. Робитимемо репетиції. Час зараз абсурдний. І в політиці, і в соціумі. Тому нам потрібно нормально, спокійно, врівноважено робити свою роботу. Я для себе зрозумів, що всі зараз живуть в парадоксі, і сформулював це так: «Грати Гамлета, який чекає на Ґодо». А це – абсурд. Тому й кажу: потрібно спокійно займатися своєю справою, дослухаючись до розумних людей. Тоді достойно пройдемо всі абсурдні часи.

Share 0

Твіт

СТАТТІ

Михайло Бокотей – про «змішування» національних шкіл

У Львівській національній академії мистецтв 20-30 вересня відбудеться міжнародний освітній захід, присвячений художньому склу